

Jokniūnų plokštinis kapinynas – dar vad. Graužė yra į R nuo Jokniūnų k., Pa-
pilio a., Biržų r. 1935 m. VAK duomeni-
mis „i R nuo Jokniūnų vnk. rūsius kasdami
rado žmogaus kaulų su žiedu. Žiedas lin-
do ant žmogaus kojos. Tie kaulai buvo la-
bai dideli“. LTSR Kultūros ministerijos
kolegijos 1972 03 30 nutarimu Nr. 17, AV –
126 Jokniūnų senkapiai, vad. Graužė, bu-
vo įrašyti į archeologijos paminklų sąra-
šus. Vėliau, pagal LTSR KM MMT 1981
02 09 raštą Nr. 26, siūlyta senkapius iš-
braukti iš paminklų sąrašų (pastaba – ne-
rasti). Kadangi to meto žvalgomujų
archeologinių tyrinėjimų ataskaitų Bir-
žuose neradau, o KPC archyve prieš tyri-
nėjimus nebeteko nuvažiuoti, taip ir liko
neaišku, ar žvalgomujų tyrinėjimų metu
jie buvo nerasti, ar tos vietovės nerado.
Šią vasarą ieškant Graužė vadinamo ka-
pinyno, pavyko nustatyti, kad VAK in-
formaciją suteikusi Gaigalų pradinės
mokyklos mokytoja minėjo Motiejaus Ku-
liešiaus žemėje rastus žmogaus kaulus.

Šiuo metu vienkiemyje niekas negyvena,
M. Kuliešiaus duktė gyvena Biržuose, ta-
čiau jos nepavyko rasti, todėl negavę sutikimo
kasinėti, šiame vienkiemyje nedirbome. Tačiau archeologinėje litera-
tūroje minimi Jokniūnai ir akmeninių
dirbinių radimvietės, o B. Kiburys, gyve-
nantis Vilniuje, jau anksčiau yra minėjęs
ir pats kasinėjės savo tėviškėje, Kalniškių
vienkiemyje prie Jokniūnų k. ir sakėsi ra-
dės žmonių palaidojimus. Gavus jo suti-
kimą, sode, kalvelėje, buvo ištirtas 14 m²
plotas. Šiame plote jokių palaidojimų ir
radinių neradome.

SURVEY IN BIRŽAI DISTRICT

In 2000, specialists of BMES investiga-
ted unclear archaeological objects situated
in Užubaliai, Plikiai, Jokniūnai, Medikiai
villages (Biržai district). Only in Užubaliai,
household pottery and tiles dated to the
17th–18th centuries were found. During the
survey the former Palaidžios village ceme-
tery was obtained.

ŽVALGOMIEJI TYRINĖJIMAI MERKINĖS APYLINKĖSE

Vykintas VAITKEVIČIUS, Tomas OSTRauskas, Linas KVIZIKEVIČIUS

Archeologiniai žvalgymai Merkinės
apylinkėse buvo atliekami pagal VMSF
remiamą kompleksinį mokslo tiriamajį
darbą „Merkinės gamtinis ir kultūrinis
paveldas: vertė ir kontekstai“. Žvalgy-
mai apėmė visas perspektyvesnes vietas,
visų pirmą vandens telkinių: upių, upe-
lių ir ežerų, pakrantės. Darbus gerokai
apsunkino po II Pasaulinio karo paso-
dinti ir visą teritoriją dengiantys miškai.
Žvalgymų eigoje buvo rasta 21 nauja
gyvenvietė bei radimvietė, taip pat bu-

vo patikslintos dalies žinomų objektų
vietos.

Merkinės 8 radimvietė yra 0,22 km į
PR nuo Merkinės bažnyčios, apie 0,07 km
i P nuo tilto per Stangę Merkinėje, Stan-
gės kairiojo aukšto kranto viršuje, tera-
sos pakraštyje, A. Černiausko sodybos
darže. Titnago radiniai yra įvairalaikiai,
datuotini paleolitu (?) ir kitais akmens
amžiaus laikotarpiais.

Pamerkinės 1-oji gyvenvietė yra Nemuno
kairiajame krante, apie 0,85–1,35 km

nuo tilto per Nemuną kelyje Merkinė–Leipalingis vidurio. Paviršiuje radiniai apima maždaug 0,5 km ilgio ir apie 0,05 km pločio juostą priešais Česukų kaimą kitame krante, maždaug iki Pamerkinės kaimo pietinės sodybos. Gyvenvietė datuojama paleolitu, mezolitu, neolitu ir žalvario amžiumi.

Pamerkinės 2 radimvietė yra apie 0,93 km į PV nuo Merkinės bažnyčios, ant keliuko nuo Merkinės tilto per Nemuną į Pamerkinės kaimą, tik pakilus ant terasos ties Š kaimo sodyba. Greičiausiai tai Pamerkinės 1-osios gyvenvietės periferija.

Pamerkinės 3 radimvietė yra 1,74 km apytiksliai į PR nuo Straujos žiočių, 1,34 km apytiksliai į PV nuo Merkinės bažnyčios, buvusiame nedideliame ariamame laukelyje.

Pamerkinės 4 radimvietė yra 2,19 km apytiksliai į PR nuo Stangės žiočių, 1,81 km apytiksliai į P nuo Merkinės bažnyčios, Nemuno kairiojo kranto žemutinės terasos pakraštyje, ant keliuko tarp Dubaklonio ir Pamerkinės.

Pamerkinės 5 radimvietė yra 2,55 km apytiksliai į PR nuo į Straujos žiočių, 2,3 km apytiksliai į PV nuo Merkinės bažnyčios, 0,15 km į Š nuo miško kvartalinės proskynos, Nemuno kairiojo kranto toje vietoje aukščiausios terasos pakraštyje, ant miško keliuko. Ištyrus šurfą nustatyta, kad kultūrinis sluoksnis nupustytas.

Pamerkinės 6 radimvietė yra 0,09 km į ŠV nuo Pamerkinės 5 radimvietės. Ant keliuko rasta skaldytinio dalis.

Dubaklonio 1 radimvietė yra 0,66 km apytiksliai į V nuo Pašilingės upelio žiočių, Nemuno kairiojo kranto apatinės terasos paplautame šlaite, riedulyne. Grei-

čiausiai tai titnago žaliavos rinkimo ir pirminio apdirbimo vieta.

Jonionių 4 radimvietė yra 2,05 km apytiksliai į V nuo Merkinės bažnyčios, 0,65 km į PR nuo Maksimonių kapinaičių, ant Nemuno kairiojo kranto aukščiausios terasos viršaus, apie 10–50 m nuo terasos pakraščio, buvusiame ariamame lauke.

Jonionių 5 radimvietė yra 2,09 km apytiksliai į V nuo Merkinės bažnyčios, apie 0,595 km į PR nuo Maksimonių kapinaičių, apie 0,08 km į V nuo Jonionių 4 radimvietės, ant Nemuno kairiojo kranto aukščiausios terasos viršaus, buvusiame ariamame lauke.

Maksimonių 7 radimvietė yra 2,09 km į V nuo Merkinės bažnyčios, 1,74 km į PV nuo tilto per Straujos upelį kelyje Merkinė–Apsingė, Nemuno dešiniojo kranto viršutinės terasos šlaito papédėje ir žemesnės terasos virš. dalyje, lygiagrečiai gyvenamojo namo R galui. Dirbamuo lauko paviršiuje buvo surinkti pavieniai titnago radiniai datuotini mezolitu – neolito pirmaja puse ir, matyt, kitais laikotarpiais.

Maksimonių 8 radimvietė yra 2,09 km į V nuo Merkinės bažnyčios, 1,78 km į PV nuo tilto per Straujos upelį kelyje Merkinė–Apsingė, Nemuno dešiniojo kranto 1-osios (?) terasos viršutinėje dalyje, apie 70 m į P nuo Maksimonių 7 radimvietės. Ariamo lauko paviršiuje buvo rastos 2 nuoskalos.

Maksimonių 9 radimvietė yra 2,15 km į V nuo Merkinės bažnyčios, 1,83 km į PV nuo tilto per Straujos upelį kelyje Merkinė–Apsingė, ant Nemuno dešiniojo kranto 1-osios (?) terasos, apie 50–60 m į V nuo Maksimonių 8 radimvietės. Ariamo lauko paviršiuje rasta skeltele.

Maksimonių 10 radimvietė yra 3,8 km į V nuo Merkinės bažnyčios, ant Nemuno dešiniojo kranto 1-osios (?) terasos, ties ant aukščiausios terasos buvusia 2-aja iš V pusės Maksimonių kaimo sodyba, buvusiame ariamame lauke. Ištyrus 1x1 m² dydžio šurfą, armenyje buvo rastos tiksliau nedatuotinos skeltė ir nuoskala.

Maksimonių 11 radimvietė yra maždaug 2,61 km apytiksliai į V nuo Maksimonių kaimo kapinaičių, žemiausios Nemuno terasos pakraštyje, miške. Paviršiuje rasta balta patinuota nuoskala.

Netiesų 7 radimvietė Lietuvos archeologijos atlaso I tome aprašyta kaip esanti Š Netiesėlio ež. krante, apie 10 m griūvantis šlaitas apaugsia viršūne (*LAA*, t. 1, p. 59). Tačiau pagal vietovės reljefo vaizdą manome, kad greičiausiai ji sutaps su žvalgymu metu aptikta radimviete. Ši radimvietė yra 1,09 km į ŠR nuo Apsingės upės žiočių, į V nuo Netiesėlio ež., statoko šlaito viduryje, ant miško keliuko. Surinktos patinuotos nuoskalos atrodo archaiskai (paleolitas ar mezolitas?).

Netiesų 8 radimvietė yra 0,61 km į ŠR nuo Apsingės upės žiočių, 0,16 km į ŠR nuo Netiesų kaimo kapinaičių, apie 0,13 km į R nuo Apsingės susiliejimo su Netiesos upeliu, Apsingės upės kairiajame krante, pailgos kalvelės ŠV pusėje, žemėjančioje link Apsingės upės. Anksčiau ariamos kalvelės paviršiuje, maždaug 10x25 m plote išsimetė titnago radiniai datuotini, matyt, jvairiai akmens amžiaus laikotarpiais.

Netiesų 9 radimvietė yra 0,49 km į ŠR nuo Apsingės upės žiočių, apie 0,1 km į PV nuo Netiesų 8 radimvietės, 0,07 km į ŠR nuo Netiesų kaimo kapinaičių, apie 0,08 km į PR nuo Apsingės susiliejimo su

Netiesos upeliu, Apsingės upės kairiajame krante, pailgos kalvelės PV dalyje, žemėjančioje link Apsingės upės. Anksčiau ariamos kalvelės paviršiuje buvo surinktos kelios titnago nuoskalos.

Netiesų 10 radimvietė yra 0,84–0,95 km į ŠR nuo Apsingės upės žiočių, 0,38–0,5 km į ŠR nuo Netiesų kaimo kapinaičių, apie 0,12 km ilgio pailgoje kalvelėje, iškyšulyje, esančiam kairiajame Apsingės krante, į V nuo Gilušio ež. ir į PV nuo Netiesėlio ež. Kalvelė kadaise buvusi suarta ir apsodinta pušaitėmis. Paviršiuje surinkti, matyt, nevienalaikiai titnago radiniai.

Netiesų 11 radimvietė yra apie 0,74 km į ŠR nuo Apsingės upės žiočių, Apsingės dešiniajame krante, ant aukščiausios terasos. Ant keliuko, vedančio į mišką ir kaimo šiaurinės sodybos teritoriją, rasta pirminė skeltė.

Netiesų 12 radimvietė yra apie 0,85 km į ŠR nuo Apsingės upės žiočių, Apsingės dešiniajame krante, ant aukščiausios terasos. Sodinto pušaičių miško pakraštyje, ties kaimo šiaurinės sodybos pakraščiu, aukščiausios terasos stataus šlaito viršuje rasta skeltės vidurinė dalis.

Rudnios 5 radimvietė yra dešiniajame Kempės upelio krante, terasos iškyšulio P dalyje, šlaite, apie 0,11 km nuo brastos per upelį, ant keliuko, vedančio į Rudnios kaimą iš PV.

Pakampio ež. 1 radimvietė, pagal R. Rimantienės raštelį prie radinių, yra „ties vakariniu ež. galu, kur į jį įteka upelis, ties (*brasta* (?)), tarp pušų ir juodalksnų ruožo kelelyje ir prie jo dirvonėlyje, keli m nuo vandens (.....(?))“. Manau, kad ši vieta apytiksliai sutampa su žvalgymu metu aptikta radimviete. Ji yra 2,79 km nuo

tilto per Straujos upelę kelyje Merkinė–Apsingė vidurio, 0,74 km į PV nuo Ešerinio ež., 0,14 km į ŠV nuo Kempės upelio ištakų iš ež., vakarinėje jo pakrantėje, dešiniajame iš jo ištakančios Kempės upelės krante. Mažytėje laukymėje iškasus šurfą buvo rasta titnago skaldos.

Pakampio ež. 2 radimvietė aprašyta kaip esanti ežero Š kranto viduryje, žemai prie vandens, pamiškėje (*LAA*, t. 1., 1974, p. 70). K. Jablonskio raštelėje (M20, 1938 08 29) prie radinių ji apibūdinta kaip „i kairę nuo vieškelio į Ryliškes, už ežero keliukas miške į tą vieškelį“. R. Rimantienės raštelėje prie radinių parašyta: „apie vidurį ež. ties *qžuolais* (?) pamiskėje, gana placiai, keli metrai tepakilus nuo vandens“. Ši radimvietė datuotina mezolitu ar (ir) neolitu.

Žvalgomieji tyrinėjimai **Merkinės senamiestyje** apsiribojo archeologinės medžiagos paieška paviršiuje: gyventojų daržuose ir atodangose. Vakarinėje miesto dalyje, dešinėje kelio į Lazdijus pusėje, 1,08 km į PR nuo Straujos žiočių, 0,34 km į PV nuo bažnyčios, kalvos šlaite, atodangoje, rasta XVII–XVIII a. buitinės keramikos – puodų smulkų fragmentų, trikampio formos geležinė spyna bei keletas metalinių vinių. Šaligatvyje rasta į asfaltą įspausta moneta – 1666 metų lietuviškas Jono Kazimiero šilingas.

Žvalgant Jonionių kaimo apylinkes, iš šio kaimo seniausio gyventojo Juliaus Kvaraciejaus (86 m.) sužinota apie kaimo pakraštyje buvusius senkapius. Jonionių senkapių yra 3,2 km apytiksliai į V nuo Merkinės bažnyčios, 0,83 km į PV nuo Maksimonų kaimo kapinaičių, kaimo vakariame gale, į ŠR nuo Dancevičiaus so-

dybos, lauko kelio į Jakubiškius Š pusėje, kalvelėje. Kalvelė iš vakarų pusės atribota bevardžio upelio griovos. Kalva netaisyklingos formos, nelygiu viršumi. Jos aukščiausioje, šiaurinėje dalyje išskiria apie 20 m ilgio, 5–8 m pločio, 0,8 m aukščio „ketera“. Čia nuo seno stovėjo medinis kryžius. J. Kvaraciejus minėjo, kad jo tėvas, miręs 98 m. amžiaus, neatsiminė, kad šioje vietoje kas nors būtų laidojamas. Greičiausiai šioje vietoje yra XVI–XVIII a. laikotarpio kaimo kapinaitės. Ateityje būtų tikslinga atlkti žvalgomuosius tyrinėjimus ir patikslinti šiuos duomenis.

Taip pat tyrimai leido paneigtį senenėje literatūroje (Nakaitė L. Žvilgsnis į Merkinės archeologinius paminklus, *Merkinė*, V, 1970, p. 24) paskelbtas žinias apie galimus geležies amžiaus pilkapynus Bingelių ir Dubaklonio kaimų apylinkėse. Minėtose vietose pastebimos kalvelės – tai smėlio kopos.

ARCHAEOLOGICAL SURVEY IN ENVIRONS OF MERKINĖ

Archaeological survey carried out in Merkinė environs was a part of an interdisciplinary project “Natural and cultural heritage of Merkinė: value and contexts”, which is supported by Lithuanian Science and Study Foundation. During the survey 21 new Stone Age sites were fixed in Merkinė, Maksimonys, Netiesos, Rudnia, Pamerkinė, Jonionys and Dubaklonis environs, as well as a village cemetery from the 16th–18th centuries in Jonionys. 2 groups of burial mounds of Iron age in Bingeliai and Dubaklonis were identified as the concentrations of dunes.